

Ko so Turki v naše slovenske kraje hodili morit in požigati so tudi
 v Kanalško dolino velikokrat prišli. Ko so pa prvič prišli skozi
 Gorico v Kanal so se obirili v gore, zato ker so prebivalci onih
 vasi, ki so bile okoli Kanala, le v visocino šli. Ko so Turki
 le naprej v gore drli so se igrali kmetje eno noč z vilami, sepi,
 koli in drugim orodjem, ter so udarili pri krvavcu ranje, ter so
 jih do čista potolkli. Ta vasica je menda od tega ime Krvavec
 dobila, ker so bili Turki tako potolčeni, da je bila krv do kolen.
 Le malo jih je ostalo, ti so peljali s sabo tudi slovenska junaka
 v sužnost. Kako se jima je tam godilo, nič ne vem. To pa vem, da
 sta bila pri Janičarjih, ter da sta prišla vojskovač se zopu svoje voja-
 ke. Tudi ti so šli skozi Kanalško dolino, pa so se bali iti v gore, ker
 so vedeli žalosten konec poprejšnjih. Marveci so šli skozi Kanal
 in naprej po cesti, tako so prišli v Ročinj. Prestrašeni prebival-
 ci so se šli skrivati. Tudi v zvonih je sedel en mlad mladenec pa
 je nesel tudi puško s sabo. Vojskovačja turški je želel priti v
 to vas, ter je pogledal v zvonik, je hoi! O Stefan, prišel sem vendar
 enkrat k tebi, kar naenkrat mu predere kroglja vrat, ter se
 zvane našla. Mladenec narave, ki se je šel skrivati v zvonik,
 ga je ustrelil pravno v vrat. Janičarji pa so se ustrelili, ter so v dolina
 kraj kmetje pa, ko so to videli, so pridržali vseh stranih jih pobiti. Ali
 kreci, tista dva junaka ki sta bila poprejšnja leta v sužnost od-
 peljana, nista bila ubita, Marveci sta šlekla zopet domu. Pa tudi
 puško sta prinesla s sabo, v puški pa je bil krompir. Torastki
 no sta nasahila doma, ker nista večja, ga lahko imenovati jo
 imenovala sta turška, ker je bila turškega prinesena. Tudi
 zdaj je še to ime ostalo v Kanalški dolini. Ki nas mu ne
 pravočjo drugacij ko turška.